

תת"ע 1637/04 - מדינת ישראל נגד בנייטי אDIR בኒיטי אDIR

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 1637-04-20 מדינת ישראל נ' בנייטי אDIR

בפני כבוד השופט, סגנית הנשיאה נועה חקלאי
ממשימה מדינת ישראל
נגד בנייטי אDIR בኒיטי אDIR
נאשמים החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניית ביום 20.12.22, בהuder הנאשם וזאת בהתאם לסמכוות לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. הנאשם הורשע בעבירה של ניגזה בנסיבות העולה על המותר. הנאשם נקלט במהירות של 143 קמ"ש למרות שהמהירות המירבית המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

3. הנאשם קיבל את הדוח ביד כשבוגוף הדוח ציין מועד הדיון. הנאשם לא התיעצב לדין אליו הזמן ועל כן הורשע בהעדרו.

4. לטענת הנאשם לא היה עր לכך שהdock שקיבל נושא את תאריך המשפט וכי עליו להתייעצב לדין.

5. המשימה התנגדה לבקשתו, צינה כי אין בנסיבות שהוצגו, כדי להצדיק ביטול פסק הדין.

6. בדיון בבקשתו לביטול פסק דין שניית שלא בנסיבות הנאשם על בית המשפט לבחון אם מתקנים לפחות אחד משני התנאים שלහן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של הנאשם להתייעצב לדין במועד שהוזמן.

השני - אם יגרם לבקשת עיות דין, במידה ולא ניתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון בראע"פ 01/9142 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל

פסקה 8 : (2.10.03)

"יוצא שם עולול להיגרם לבקשת עיוזת דין עקב נעלית שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט עתר לבקשתו לbijtol פסק דין גם אם אין התייצבות נבעה מרשנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרש סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

7. אין חובה לדון בבקשתה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עלייה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנה סאלם**(18.3.25) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניית בהעדר. קיום דין כאמור הוא החירג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בניסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניית בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דין בנסיבות הצדדים, לנמק ולו בקצירה את החלטתו לדוחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטול הראשוני לקומו של חשש לעיוזת דין אשר נגרם לבקשתו, ישקול בית המשפט אםקיימים דין בנסיבות הצדדים על מנת לבחון את תקופתה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דין כזה, על ביטול פסק הדיון וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של הנאשם, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחרנתי את טענותיו של הנאשם. הנאשם לא חולק על כך כי קיבל את הדוח بيדו וכי בגין הדוח רשום מועד המשפט, אלא ש לדבריו לא היה עיר לך.

חוסר תשומת הלב של הנאשם, בוודאי שאון בה כדי להצדיק את אי התייצבותו לדין.

10. הנאשם לא כפר בביצוע העבירה, אלא הסביר את הנسبות בהן בעברה העבריה, על רקע דאגותיו בעקבות מחלת ביתו.

נוכח האמור, ומשהנתם עצמו לא חולק על עצם הרשותה, לא מצאתי כי התורת הרשותה על כנה תגרום לנегод עיוזת דין.

11. שקלתי אם יש מקום לבטל ولو את גזר הדין על מנת לאפשר לנאים להציג את טיעונו לעונש, אך לא מצאתה לכך כל הצדקה, אף לא לפנים משורת הדין.

בשים לב למידת החריגה של הנאים מהמהירות המירבית המותרת (53 קמ"ש) הרי שעונשו מצוי ברף התיכון של מתחם העונש ההולם, בפרט בשים לב לוותק וותק הנהיגה הקצר של הנאים אשר אוחז בראשון לשנת 2018.

איןני סבורה כי הרקע לביצוע העבירה כפי שעלה מטיעוני הנאים בבקשתו לבטל את פסק הדין, יש בו כדי להביא לשינוי התוצאה, ובכל מקרה אין בו כדי להצדיק את ביטול פסק הדין, אף לא, כאמור, לפנים משורת הדין.

12. לאור האמור הבקשה לביטול פסק דין נדחתה.

13. לפנים משורת הדין אני מורה על עיכוב ביצוע רכיב הפסילה שבגזר הדין עד ליום 6.4.21

14. המזיכרות תשליך ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"א, 31 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.